

CAT.NO.144-025

SCALE 1:144

радянський надзвуковий бомбардувальник

Tu-22U/UD**Blinder-D**

Tu-22 розглядався як надзвукова заміна бомбардувальнику Tu-16, та мав бути відповідю американському бомбардувальному літаку B-58. На новий літак в СРСР покладали дуже великий надії, тому що до першого польоту було прийнято рішення про запуск бомбардувальника в серійне виробництво.

Tu-22 - суцільнометалевий моноплан класичної компоновки з низько розташованим крилом стрілоподібної форми. У центральній частині фюзеляжу розташовувався місткий бомбовий відсік, який міг вмістити до 12 тонн різних бомб, в тому числі ФАБ-5000 або ФАБ-9000. З літака також можна було використовувати спеціальні пристрії (ядерні бомби) або ракети класу «повітря-поверхня» на моделях Tu-22K і Tu-22KD. Для самооборони на літаку була передбачена 23-мм автоматична авіаційна гармата НР-23.

Складність пілотування бойової машини, поганий огляд з кабіни екіпажу і досить велика швидкість при посадці - до 320 км/г, пред'являли до навичок пілотів дуже високі вимоги, при посадці не раз це ставало причиною катастроф (було втрачено понад 70 бомбардувальників з 311 побудованих). Для тренування пілотів було спроектовано учебний літак - Tu-22U (УД). Від бойового літака від відрізняється кабіною інструктора, що була розташована над кабіною навчаємого пілота. Також с учбових машин було знято кормову гарматну установку.

Tu-22 застосовувався СРСР для нанесення ударів по території Афганістану. Крім СРСР, літаки Tu-22 експлуатували також ВПС Лівії та Іраку. Багдад активно використовував Tu-22 протягом всієї Ірано-Іракської війни. Літаки застосовувалися для нанесення ударів по різних цілях в Ірані, в тому числі з використанням авіабомб ФАБ-500 і ФАБ-9000. Вони наносили удари не тільки по аеродромах, військам і інфраструктурі Ірану, але і по надводних цілях. В ніч з 18 на 19 березня 1988 року чотири іракських Tu-22B, кожен з яких ніс 12 бомб ФАБ-500, домоглися знищенння двох іранських супертанкерів Anaj i Sanandaj, які стояли у нафтового терміналу острова Харк, при цьому була серйозно зруйнована і наземна інфраструктура.

Незважаючи на всі недоліки, Tu-22 був для СРСР першим надзвуковим реактивним бомбардувальніком в авіації дальньої дії. Досвід його проектування і подальшої експлуатації став у нагоді при створенні більш досконалого стратегічного ракетоносця Tu-22M.

Development of the supersonic TU-22 bomber began after the start of production of the TU-16. This supersonic medium-range bomber is a swept-wing aircraft with two engines positioned as the base of the tailfin. The low-mounted swept-back wings are tapered with square tips and a wide wing root. The landing gear pods extend beyond wings trailing edges. Two turbojet engines are low-mounted on the tail fin, with round air intakes. This eliminated the need for a complicated boundary layer separation system in the intakes, but added a 15% weight penalty, and made engine maintenance much more difficult because of how high they were off the ground.

The prototype of the "105" aircraft with BD-7M engines made its' first flight on 21 June 1958, but was subsequently extensively modified and upgraded. During testing, numerous problems arose, and a number of crewmen were lost in crashes. Series production of this aircraft -- designated the TU-22 -- started at the plant Nr.22 in Kazan in 1959, where more than 300 TU-22 bombers were built through 1969. Several versions of the Blinder-bomber were built.

Blinder B - Tu-22K -- The Tu-22K was equipped to carry one Kh-22 (AS-4 Kitchen) 250-nm range air-to-surface missile. The TU-22K carried a missile, and could also carry free-fall bombs. It carried out its' first tests in 1961 and deployment started in 1967 after conclusion of the testing phase.

Blinder D - Tu-22U -- The Tu-22B is a trainer version similar to Blinder A, though with a raised student cockpit.

The Tu-22 was used by the Soviet Union in the Afghanistan War, and served the Soviet Air Force, and Navy into the late 1980-s. Iraq received about 12 Blinders in 1973, while Libya received their 12 to 18 from 1977 to 1983. They were used by Iraq during the Iraq-Iran War, and by Libya during the conflicts in Sudan and Chad.

Деталі моделі
Part of the model

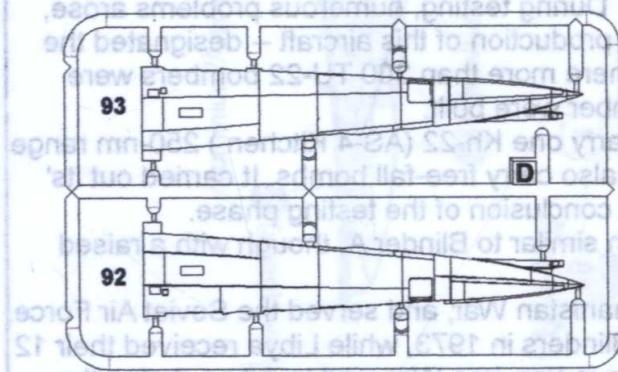
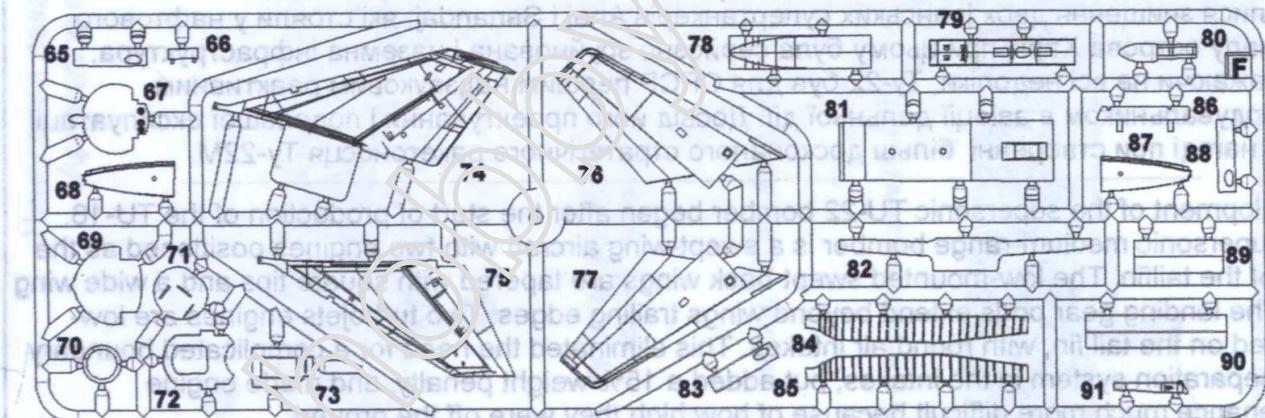
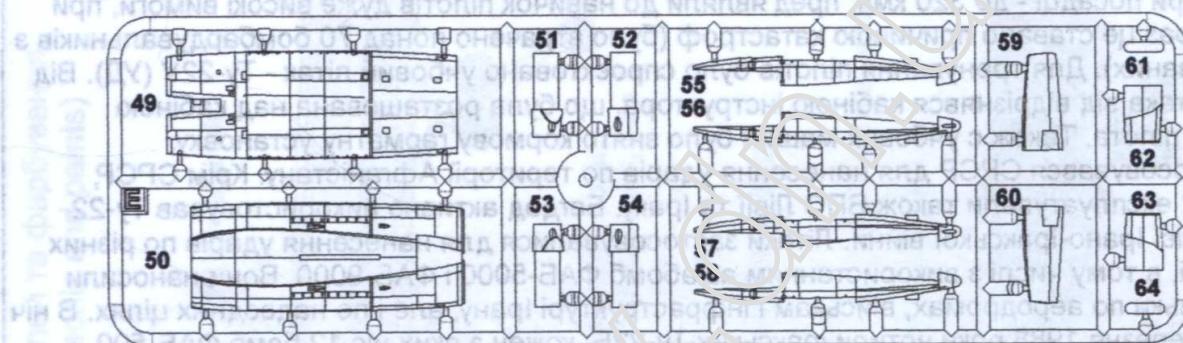
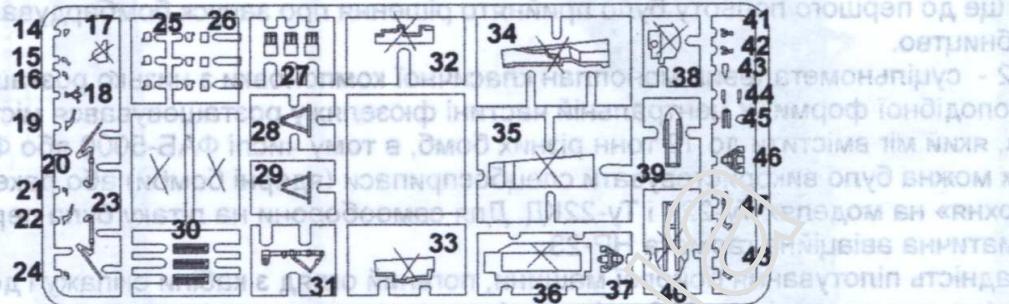
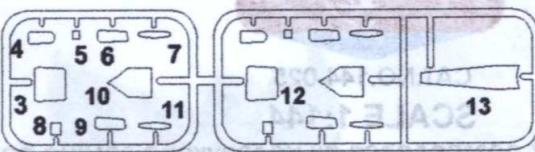
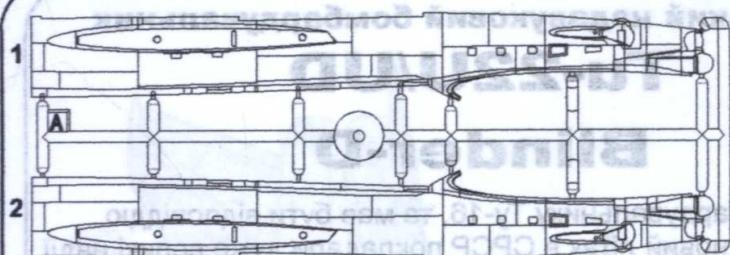
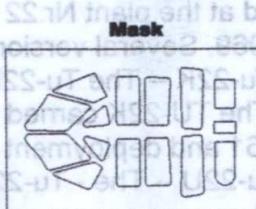
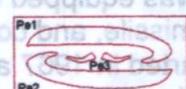
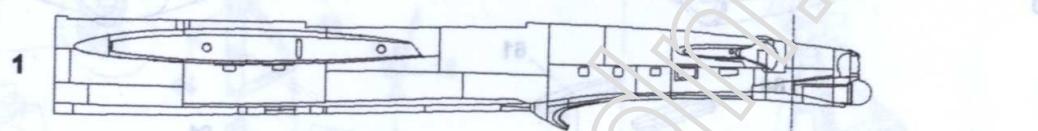
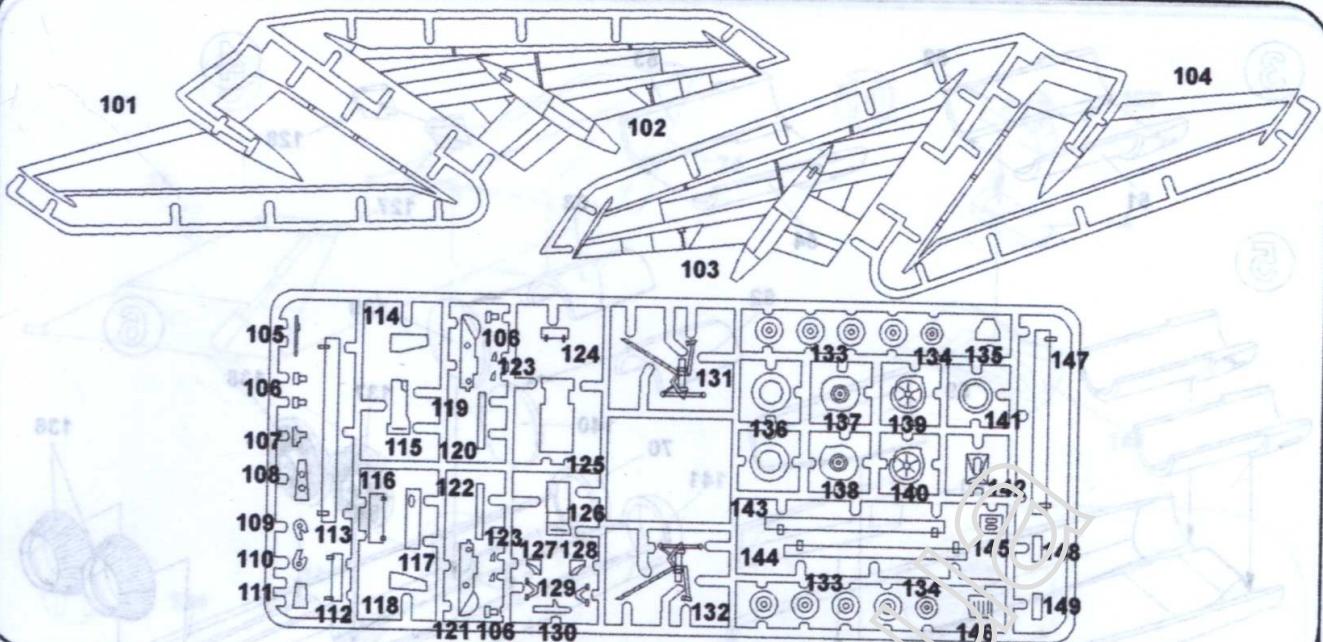
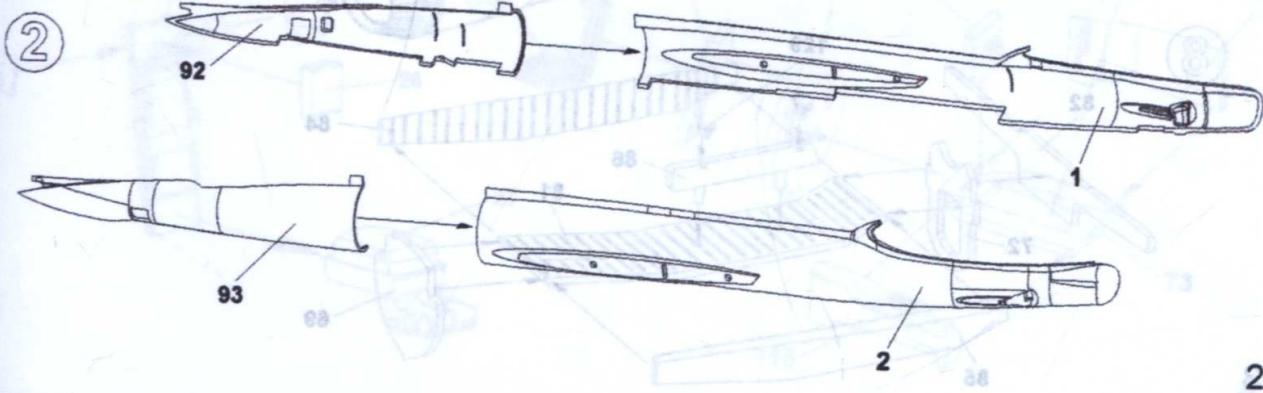
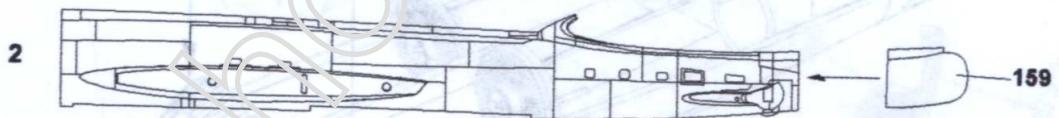
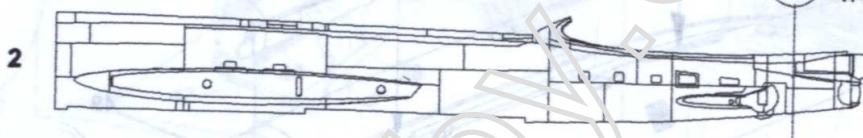

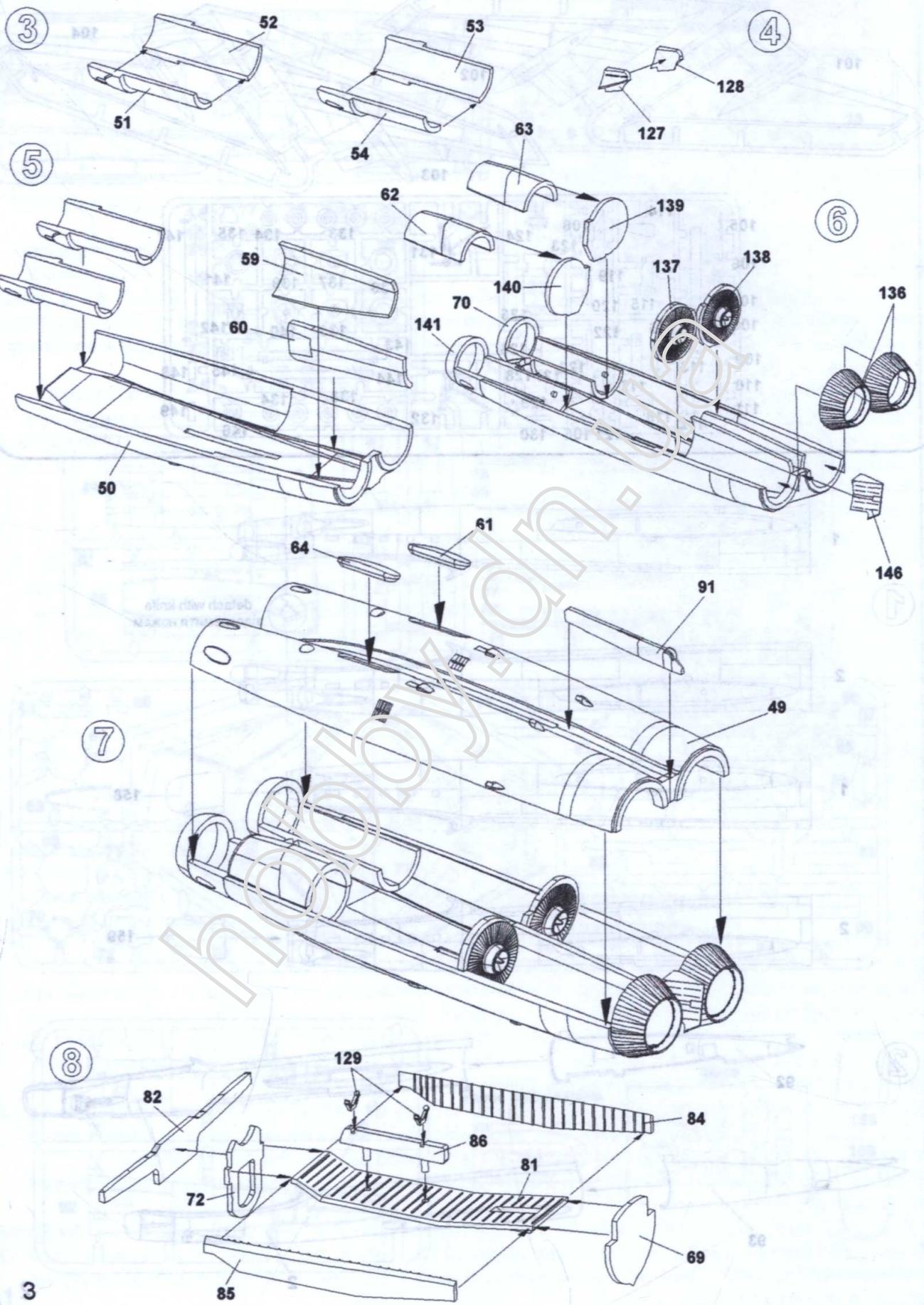
Photo Etched Parts

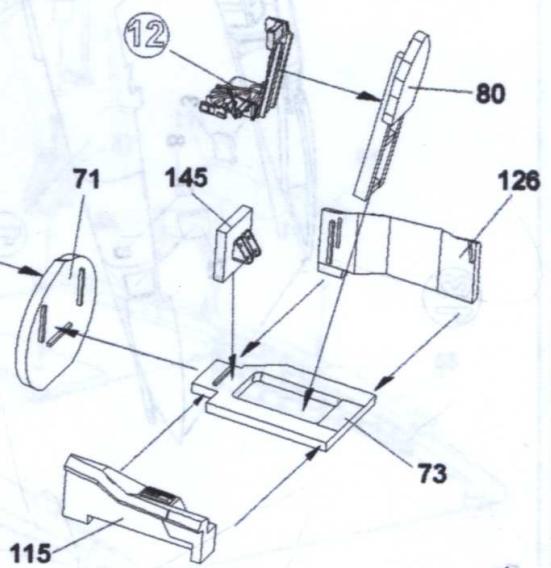
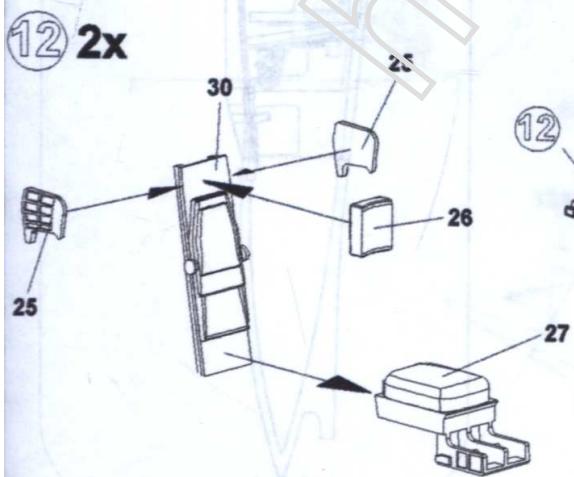
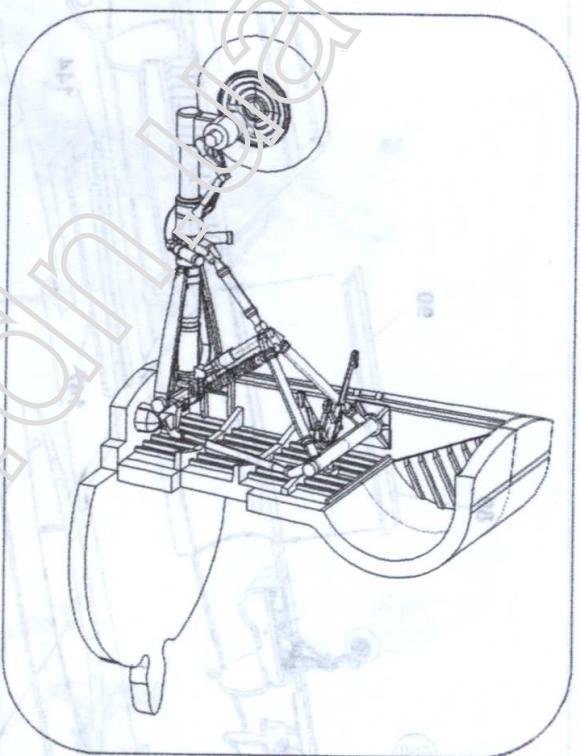
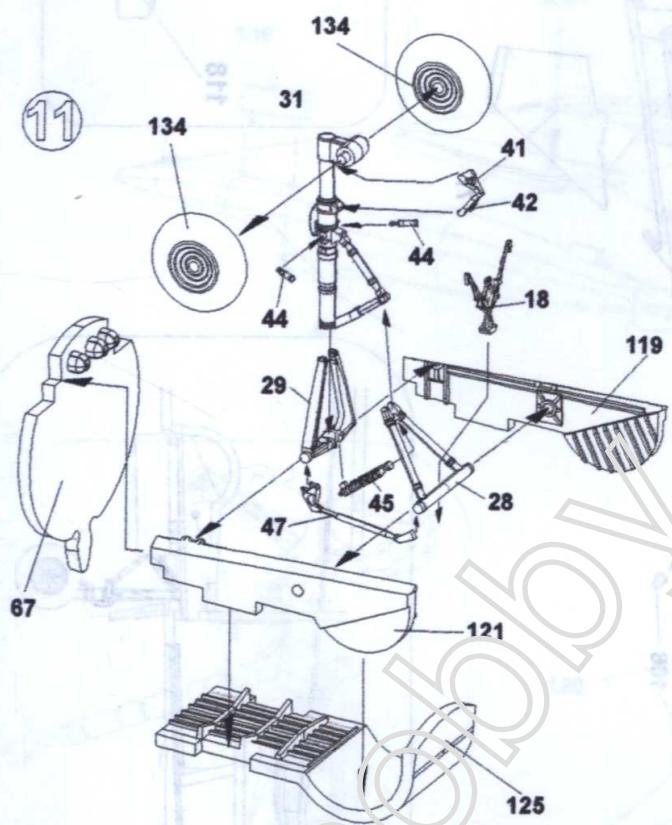
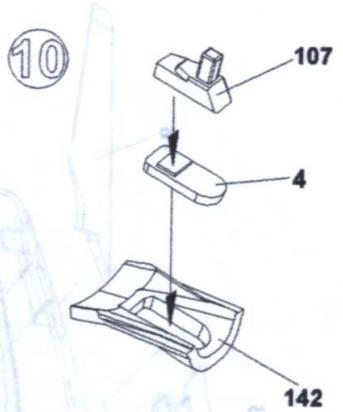
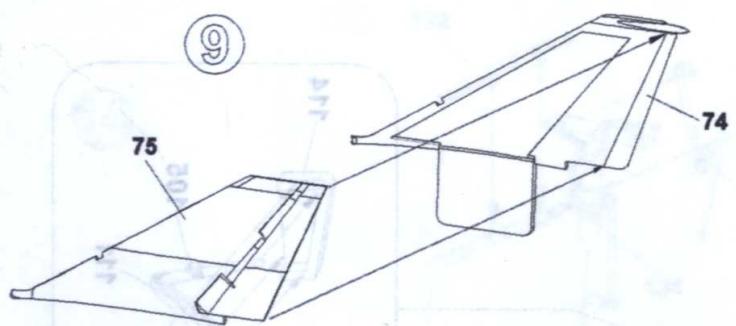

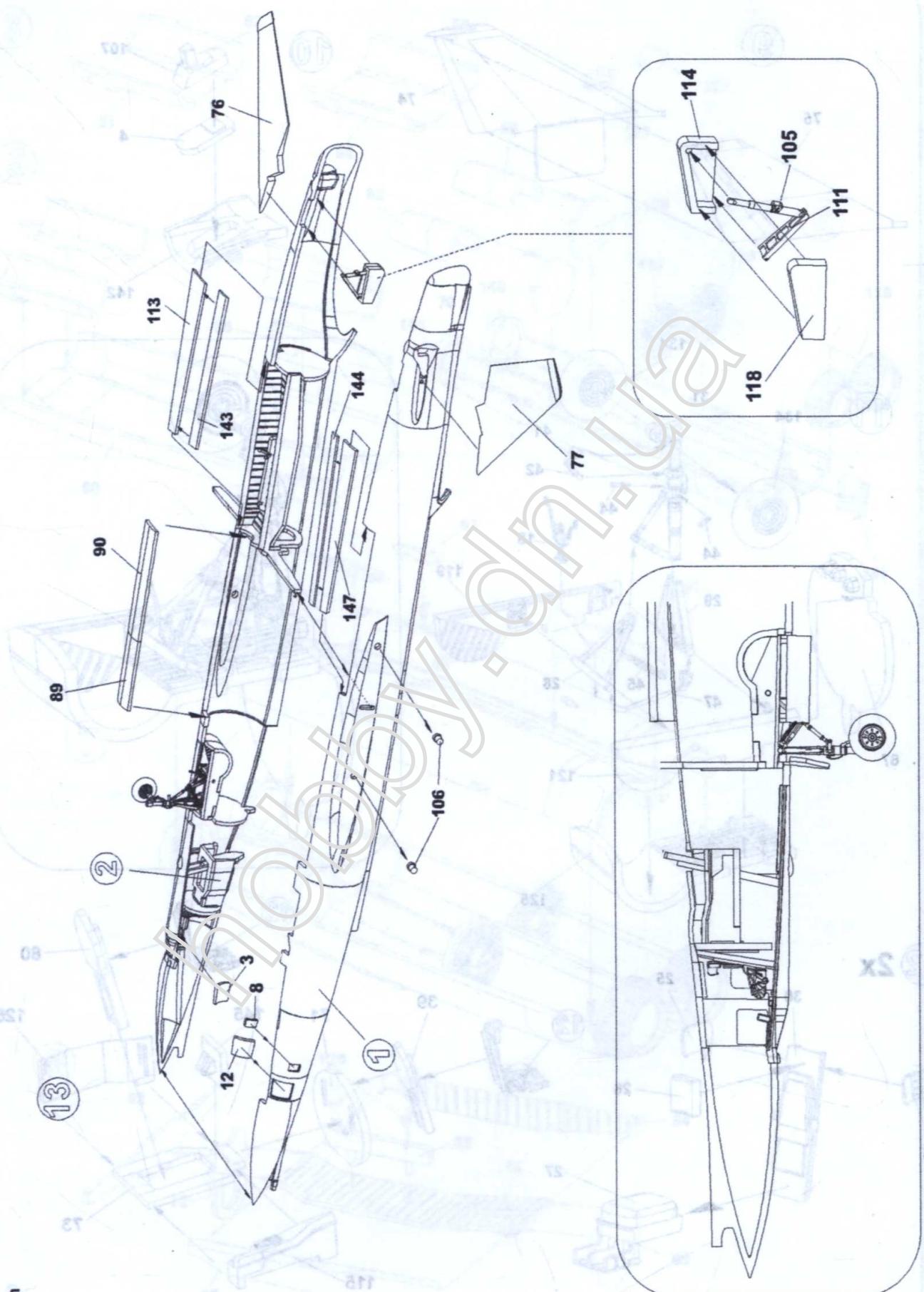

detach with knife
відокремити ножем

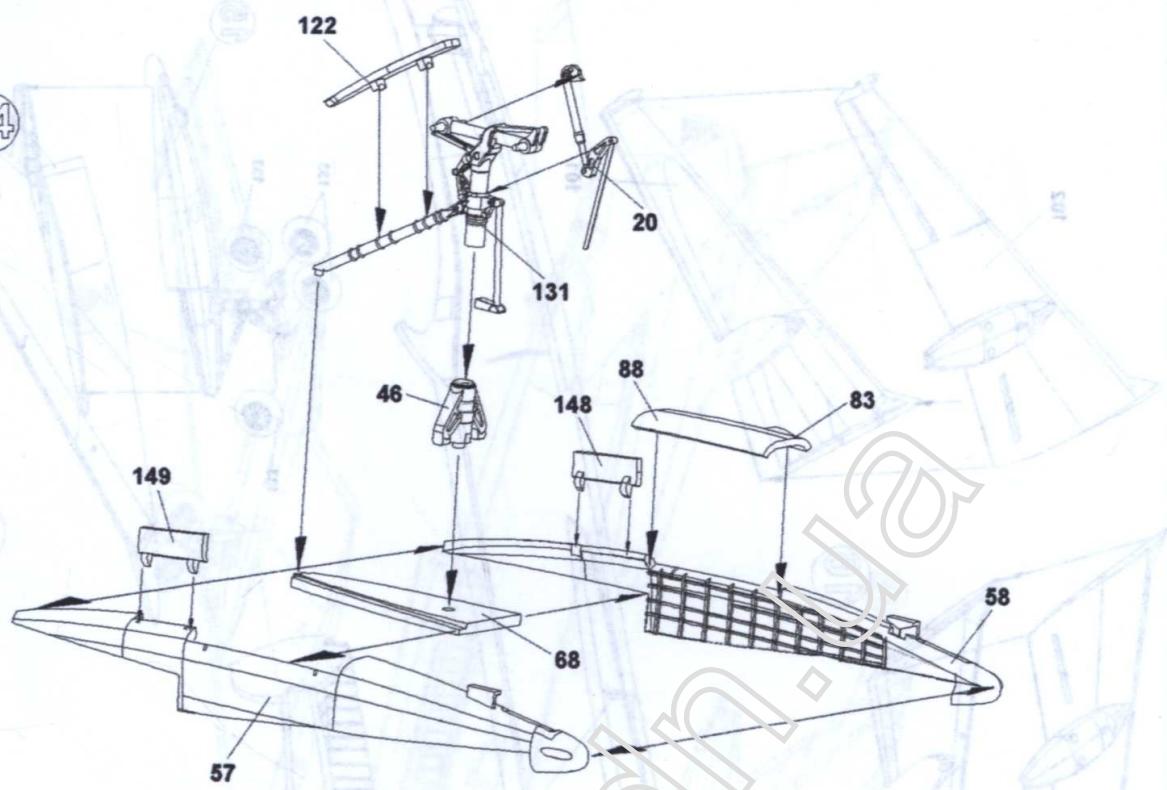

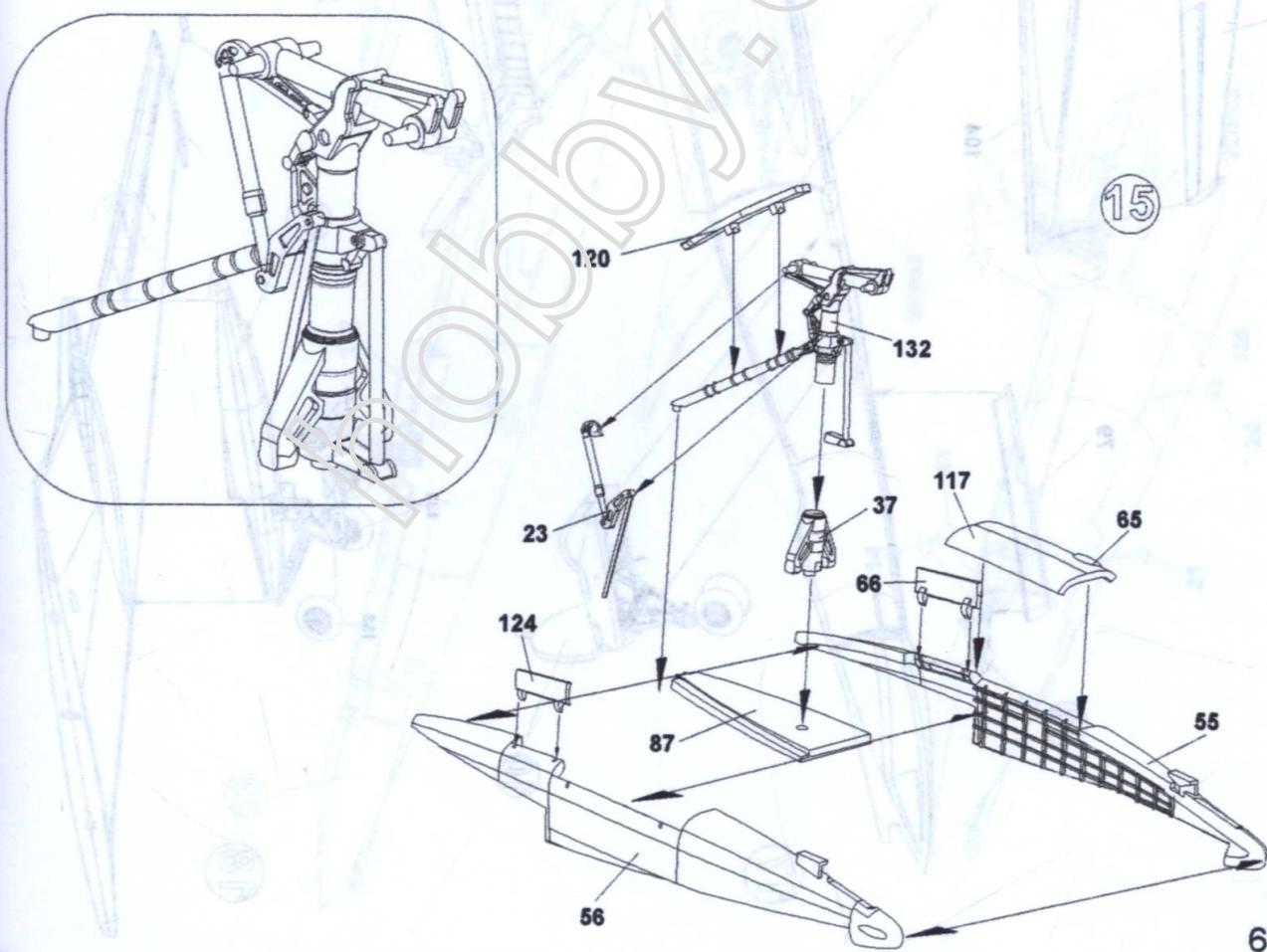

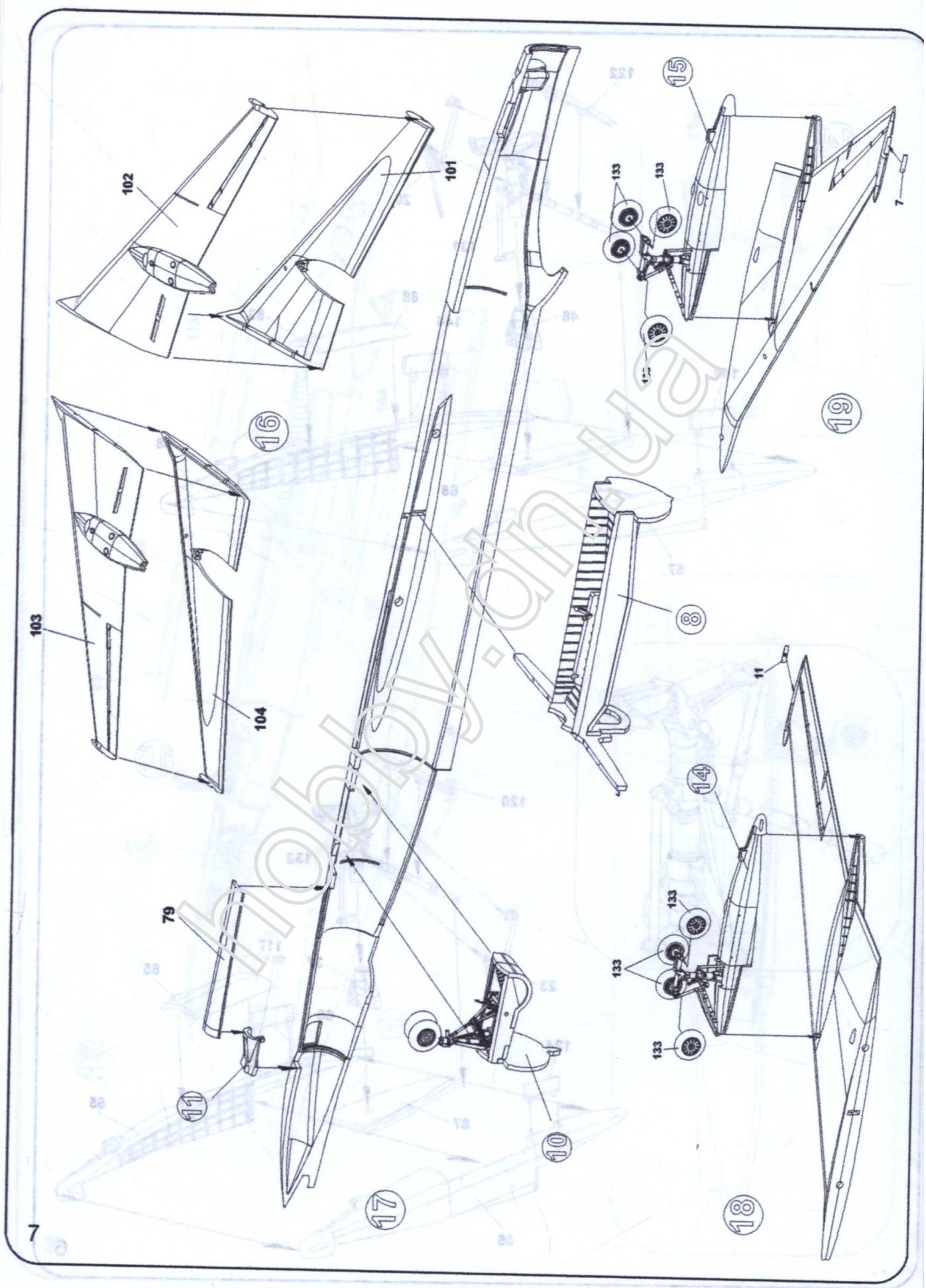

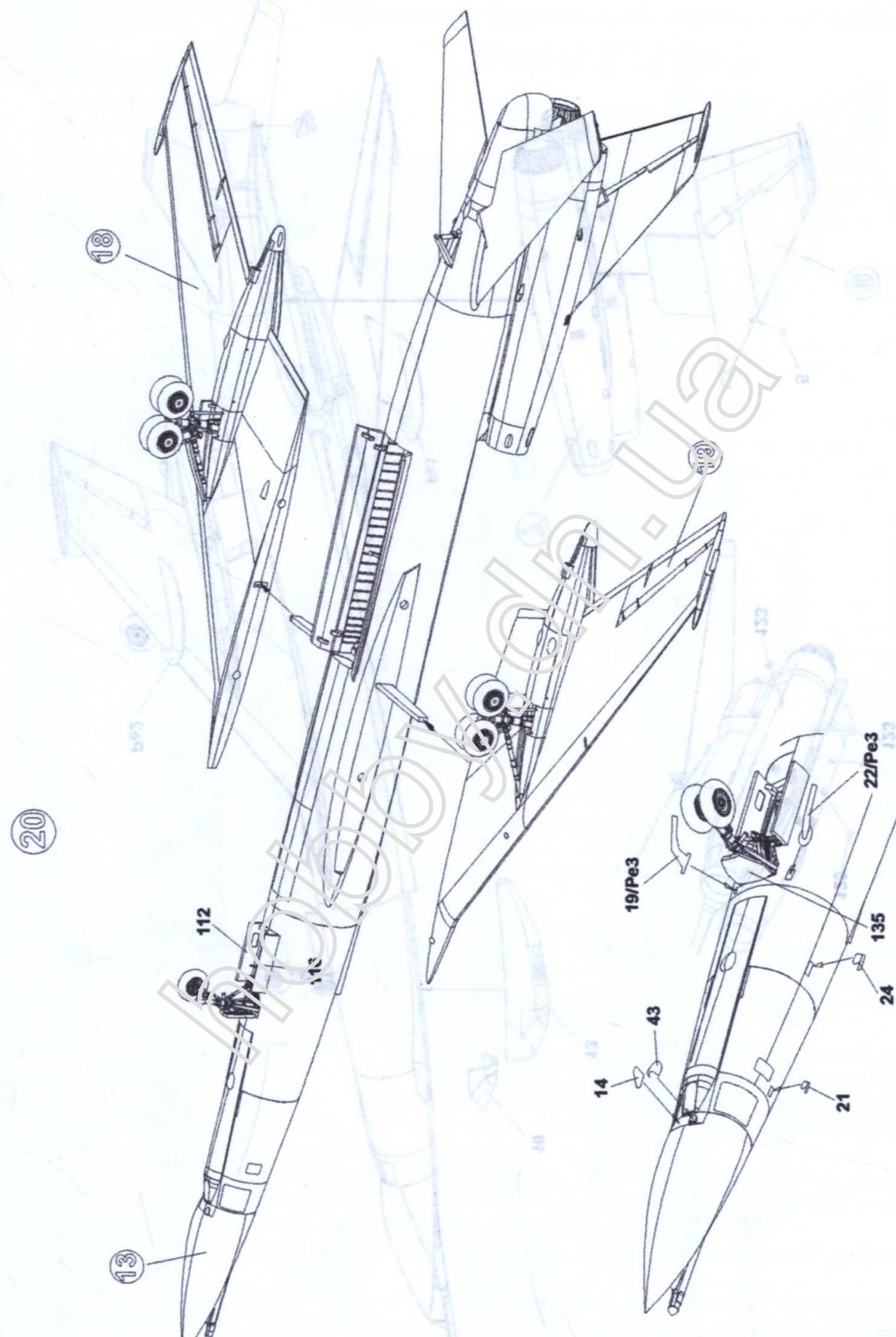
14

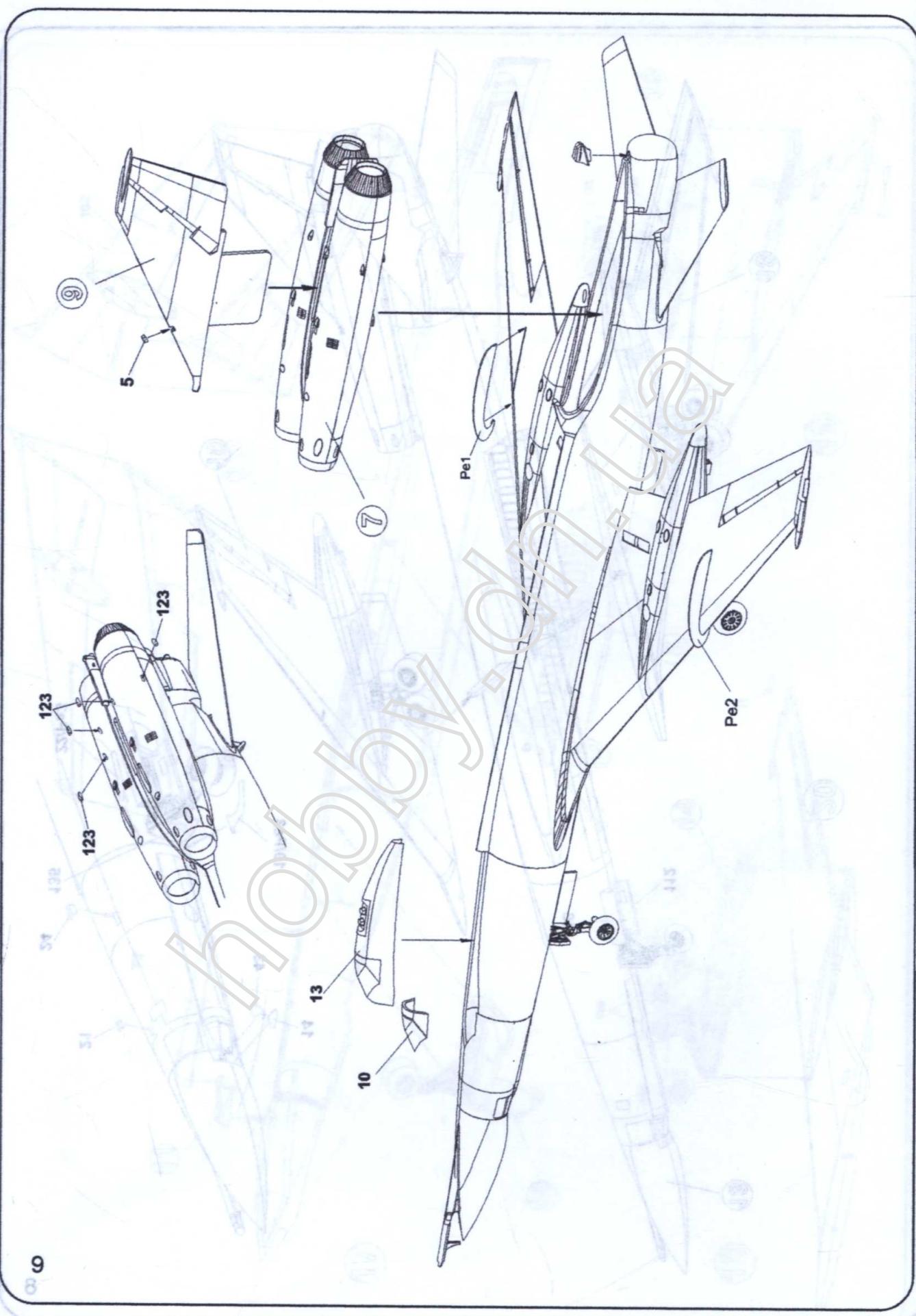

15

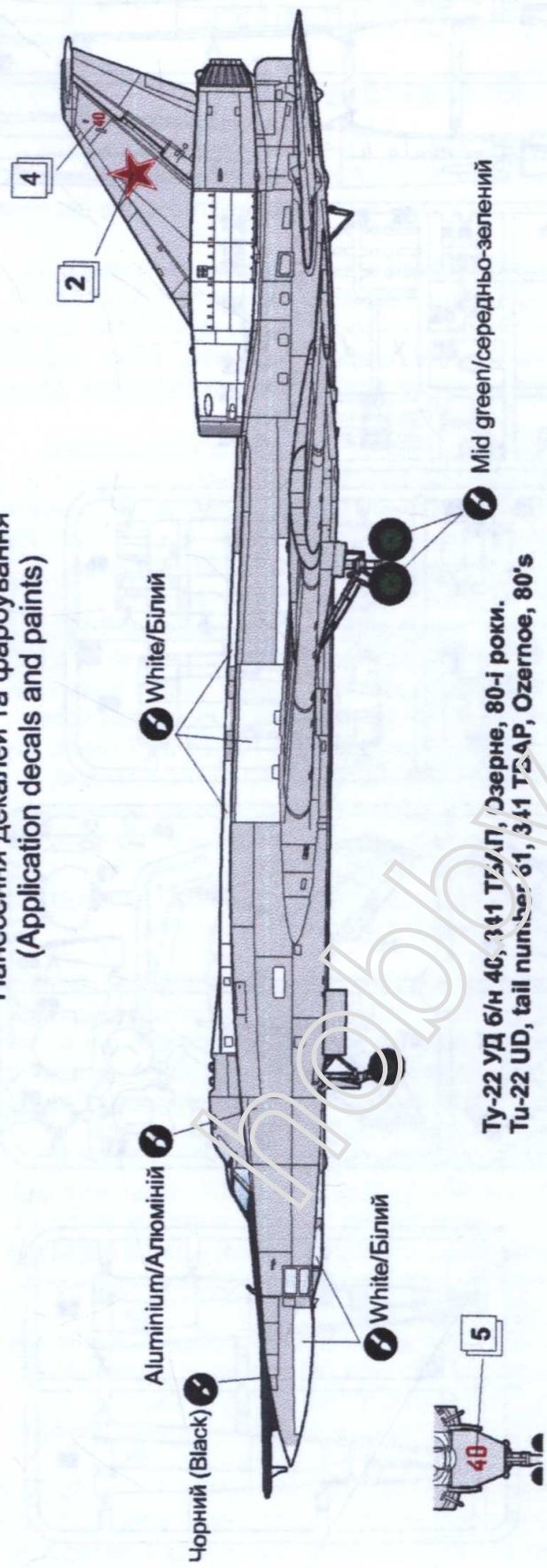

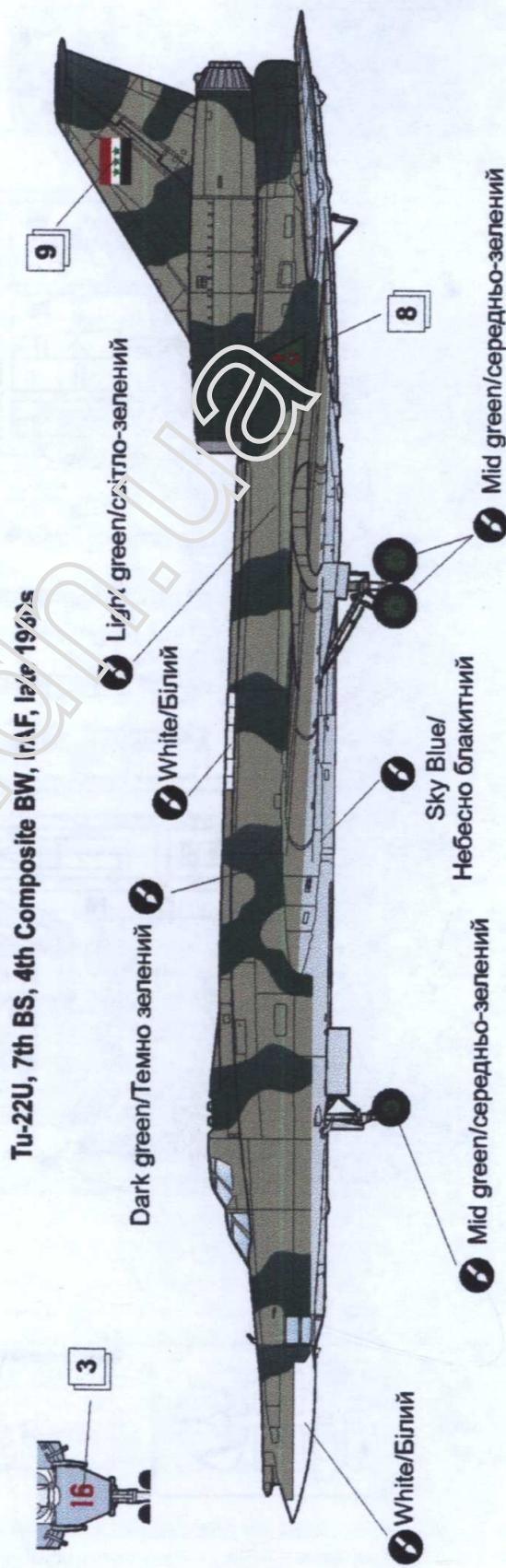

**Нанесення декалей та фарбування
(Application decals and paints)**

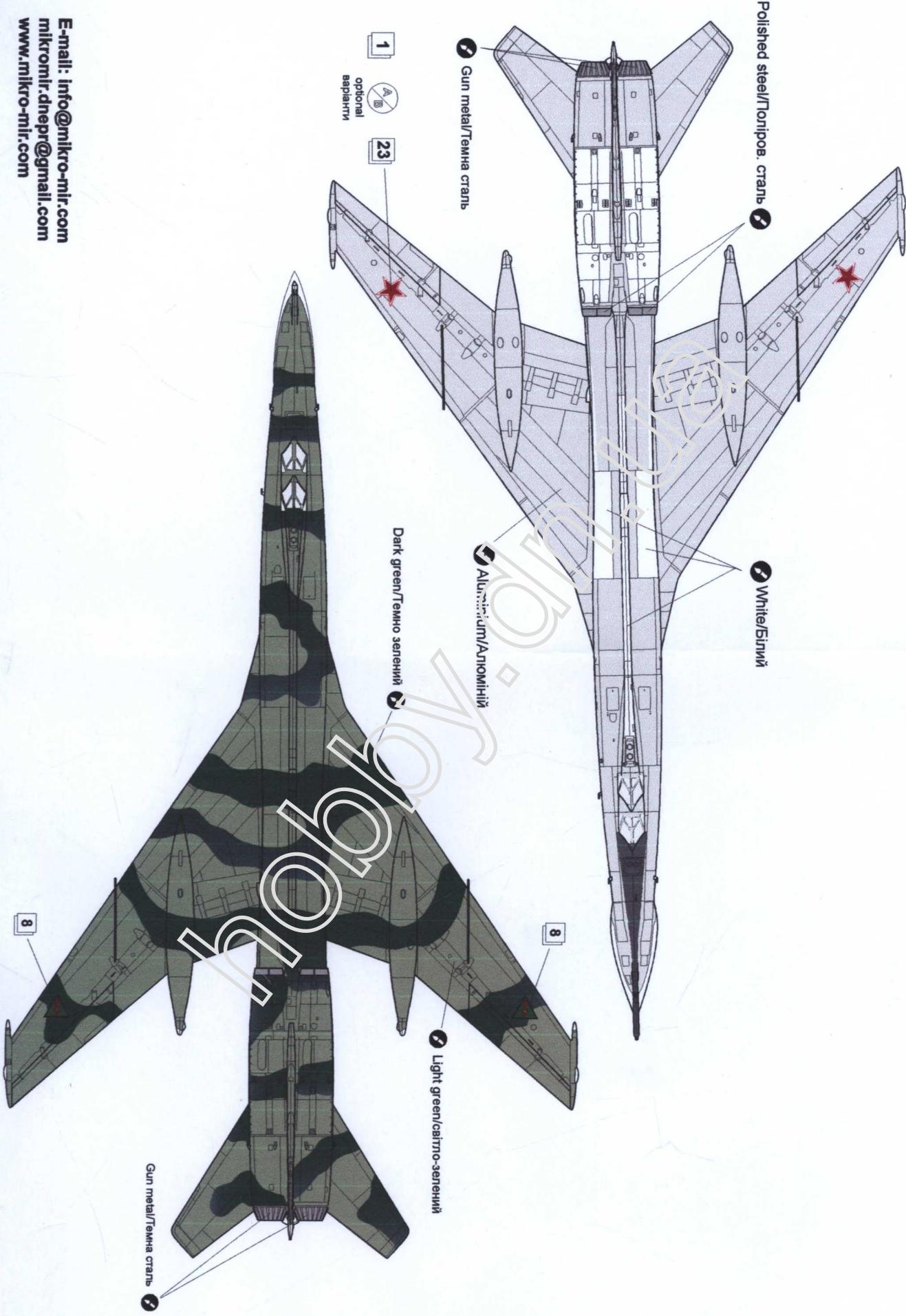

Ту-22УД б/н 46, 341 ТЗАП, Озерне, 80-і роки.
Tu-22 UD, tail number 61, 341 TZA P, Ozernoe, 80's

Ту-22У, 7th BS, 4th Composite BW, 16(F, 12/1982)

Sky Blue/
Небесно блакитний

E-mail: info@mikro-mir.com
mikromir.dnepri@gmail.com
www.mikro-mir.com